

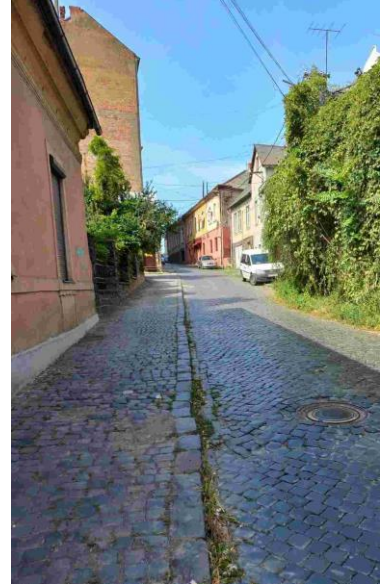
Hekkaloiden matkassa

→Uzhgorodin vanhan kaupungin kujaa.
Uzh-joki virtaa kuivuudesta huolimatta. ↑

Uzhgorodissa 6.9.2024

Istumme rantabulevardilla penkillä ja katselemme kuivuudesta kärsivää Uzh-jokea. Jäljellä oleva vesi virtaa hitaasti kiertäen näkyvissä olevat kivikot ja voisin jopa väittää, että kalat uivat lappeellaan pysyäkseen veden alla. Nenässä tuntuu kuivan heinän tuoksu. Aurinko paistaa, lämpöä on yli 30 astetta. On syyskuun alku, eivätkä syysateet ole vielä alkaneet.

Tällä viikolla sireenit ovat ulvoneet ahkeraan muistuttaen tämän maan murheista. Edelleenkään pommit eivät ole yltäneet tänne vuoriston Euroopan puolelle. Luulen kyllä, että yritystä on vihollisella ollut, sillä muutaman kerran raketteja on vuoristossa näkynyt, mutta ne ovat aina palanneet takaisin. Pudonneet jonnekin, missä ovat saaneet paljon pahaa aikaan.

TERVEISET TÄÄLTÄ UZHGORODISTA, UKRAINASTA

Olemme olleet täällä nyt lähes kaksi viikkoa ja sukeltaneet tilanteeseen, joka on taas uusi. Tilanteet muuttuvat jatkuvasti ja ilman Jumalan apua olisimme toivottomia ja avuttomia. Eteemme on tullut asioita, joihin ei ole yksinkertaisia vastauksia. Rukouksenne ovat siis ensiarvoisen tärkeitä.

Edesmennyt lähetyssaarnaaja, opettaja Elisabeth Elliot sanoi:

*"Sinua rakastetaan ikuisella rakkaudella.
ja sinua kannattavat ikuiset käsivarret."*

Tämä on mielestäni hyvin sanottu. Näihin käsivarsiin me luotamme. Yhtä lailla voit sinäkin.

MUTTA ENSIN ILOISIA UUTISIA.

Kiitos teidän monien rakkaitten, saimme auttaa koululaisia opintien alkuun jälleen kerran. Suomesta saimme

valtavasti reppuja, Keuruun naiset ompelivat jumppapusseja, monet teistä lahjoittivat varoja koulutarvikkeisiin. Tällaista avun määrää emme ole ennen saaneet ja siksi kykenimme auttamaan monin verroin enemmän koululaisia.

Tehtyämme koulutarvikeostokset paikallisessa liikkeessä, tuli johtaja itse luokseni kiittämään siitä, kuinka autamme Ukrainaa. Lähetän tässä hänen terveisensä teille.

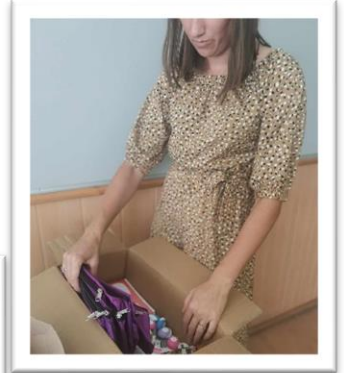
Koulu-reppuja tarvikkeineen meni ekaluokkalaisille 115.

Jumppapusseja, myös tarvikkeineen, isommille lapsille 130.

Koulutarvikkeita annoimme parille sadalle lapselle **Pasikan peruskoulussa**, sekä lähetimme lähes 1000 vihkoa (*suurin pyyntö!*) ja muuta koulutarviketta kauas **Itä-Ukrainaan**.

Saimme auttaa niin romanilapsia kuin valtaväestöäkin. Tarve on suuri kaikilla. Alla olevista kuvista voitte nähdä ilon vastaanottajien kasvoilla.

JANUS JA MARINA

Bogdanovichien perhe tuli tänne kesän alussa ja ovat ahkerasti tehneet työtä koko kesän. He kävivät viikon reissulla pohjoisessa katsomassa, onko koti vielä pystyssä, mutta palasivat Uzhgorodiin samaan aikaan, kun me tulimme.

Intoa heillä paljon, halua tehdä työtä. Radvankan työkeskuksessa kokoontuu pyhäkoulu joka torstai, sekä lauantaisin on ollut kokous. Jonkin verran on ollut ongelmia erilaisen toimintakulttuurin vuoksi.

Nadja, Kirsi ja Marina

Niin kuin Suomessa lappilaiset eroavat kovasti luonteeltaan helsinkiläisistä, samoin täällä 1000 kilometriä vaikuttaa ihmisten luonteeseen ja tapaan toimia. Mutta kaikkea oppii ja tottuu, kunhan on vain nöyryyttä ja kärsivällisyyttä. Se on meille kaikille haaste, siksi pyydämme rukousta edelleen perheen puolesta. Myös lasten koulunkäynti ja oman kodin löytäminen ovat haasteita, jotka pitää voittaa.

Radik, Veikko ja Janus

Marina ja Janus opettamassa pyhäkoulua Radvankan kylässä.

RADIK JA NADJA FONTOSH

Fontoshin perhe on jaksanut läpi raskaan, kuumen kesän. Nadja on opettanut lapsiryhmiään, vaikka oma huusholli on ollut hajallaan. Talossa on yritetty tehdä remonttia, mutta koska varat tippuvat niin vähitellen, on perhe koko kesän pitänyt keittiötä ulkona, syönyt koululuokassa, eikä koti edelleenkään ole kunnossa. Työtä kun tehdään vain silloin kun varoja riittää.

Nadjalla on ollut täysi työ pitää kotia kunnossa. Mutta siitäkään huolimatta hän ei ole valittanut.

Tällä hetkellä Pasikan kylässä on joku epidemia, rokko. Se on kaatanut jopa aikuisia miehiä vuoteeseen. Älä siis unohda Pasikaa, etkä Fontoshien perhettä. Vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.

VEIKKO JA KIRSI

Olemme pitkään rukoilleet uusia ihmisiä jatkamaa työtä, mikä jäi, kun sodan alkaessa moni pakeni maasta. Iloitsemme Janusista ja Marinasta, vaikka suremmekin, että heidän kotialueensa on jatkuvan pommituksen kohteena.

Holmokin seurakunta, joka on monesti jäänyt vaille huolenpitoa, on alkanut osoittaa itsenäistymisen, omillaan seisomisen merkkejä. Vaara on, että ylilyönnejä sattuu, mutta rukouksemme on, että asiat pysyvät järjestyksessä ja oikein.

Sveta pitää edelleen pyhäkoulua innokkaasti ja on ilo auttaa, koska säännöllisesti kahdesti viikossa saavutetaan

melkein kolmekymmentä lasta.

Tällä hetkellä meillä on meillä monia kysymyksiä ja odotamme Jumalalta viisautta asioiden suhteen. Pyydämmekin teiltä rukoustukea, että osaamme toimia oikein.

→ *Vifania-järjestön kautta saamme tuotua apua maahan. Samalla autamme Ukrainaa laajemminkin. Tässä koulutarvikkeita lähdössä Itä-Ukrainaan. Veikko ja Jura Fenynets kantamassa vihkolaatikoita.*

Olemme kiitollisia teistä jokaisesta. Monien teidän kanssa olemme olleet yhteydessä ennen lähtöä. Erityinen kiitos on rukouksista, sillä me uskomme Jumalan voimaan ja ilmestymiseen.

Siunattua syksyä sinulle,

Kirsi ja Veikko

Voit olla yhteydessä meihin: kirsi.hekkala@fida.info tai veikko.hekkala@gmail.com

Olemme myös Facebookissa.

Tilinumeroimme:

Hekkalat, Fida International, FI41 2287 1800 0052 56, viite 12810